

MÅRTENSRESA

1. Lars Jönsa han ok te mårten i fjol,
han ok mä den bruna mårra
Å näsa va rö å glysst' som a sol
å bena di slang i kjårra
2. Så kom han te Spange, klåcka va tre
där bett' han den brune mårra
å tog sej en sup å två där breve'
å strackla så opp i kjårra
3. Så kom han te Ve i Våshäre fram,
löt pusste den brune mårra
å tog ur pottääl en annteli drammm,
så hõvve då slang i kjårra
4. Så kom han te Rõssbärg, klåcka va fämm,
där stanna den brune mårra
å Lars tog en häjsjudunnrande klämm -
då slang hele khärn i kjårra
5. Så kom han te Krestenhamn klåcka ått',
sa ptro den brune mårra
å skull te igen å ta lite vått,
men slang änna stõrrt ur kjårra
6. I rännsten han låg å sõv möcke bra,
breve' stog den brune mårra
Han sõv i en stõt te ljusande da,
ga tusan bå mår å kjårra
7. Men når som han vockna langt fram på da'n,
då sa'n te den brune mårra
"Nu ä' ja så trõtt ve marten å sta'n,
nu far vi allt hem mä kjårra"
8. Så ok han från mårten, slaski som gõr,
han ok mä den brune mårra
å näsa va blå å länger än fõr
å skrõtten han slang i kjårra

*/Visa på värmlandsmål av F. A. Dahlgren.
Sv. Eduard, "200 Gamla kända visor", nr 14/*